

[Stauning.]

Dernæst var det ejendommeligt, at det største Parti mødte her med et Forslag af denne Art. Hvis det endda havde været Retsstatspartiet, saa var det tilgiveligt; men at det største Parti her mødte med et saadant Forslag udenfor Finanslovbetænkningen, det var en anden Ejendommelighed, sagde Ministeren. Hvis Ministeren ikke havde den Vane at glemme at høre efter, hvad vi andre siger, vilde han paa Forhaand have vidst, hvorfor det er sket, nemlig fordi denne Sag overhovedet først opstod, da Finansudvalget havde afsluttet sit Arbejde, Rigsdagen var sendt hjem paa Juleferie, og ingen anden Mulighed forelaa, hvis Sagen skulde debatteres her, end at Medlemmer privat stillede Ændringsforslag udenfor Betænkningen. Alt dette sagde jeg første Gang, jeg havde Ordet, saa Ministeren havde Forklaringen og behøvede derfor ikke at lede efter en Forklaring paa denne „Besynderlighed“.

Afslaget paa de Færingers Ønsker, hvor om man havde forhandlet med Ministeriet, kom, da Finansudvalget var færdigt, da Rigsdagen havde sluttet sine Møder, og næste Møde var berammet til den 10. Januar. Dette er Kendsgerninger og skulde dog tilstrækkelig tydeligt for alle dem, der kan forstaa saadanne Almindeligheder, være Forklaring paa, at saa maatte Sagen behandles paa denne Maade, naar vi ønskede en Debat derom. Det ønskede vi, og jeg maa tilstaa, at den Debat, der her har fundet Sted, navnlig fra de to Ministres Side, viser mig klart og tydeligt, i hvilken Grad Færingerne maa siges at være vel rejst med disse Ministre.

Thi disse Ministre har jo ikke givet den ringeste saglige Begrundelse for, at det er umuligt at imødekomme de Ønsker, Færingerne har fremsat. En Række formelle Argumenter og en Række Paastande og Insinuationer har Ministrene derimod kunnet fremsætte. At den højtærede Handelsminister naturligvis med Væmmelse vender sig imod noget, han kalder et Parade-forslag, med Afsky taler om, at vi driver Partipolitik, og slutter med at erklære, at vor Handling er ikke dikteret af saglig Interesse for Næringslivet — ja, det er jo kun den Slags, man kan vente sig fra den højtærede Handelsminister, der selv er saa kemisk fri for al Partipolitik, for al Hensyntagen til andet end saglige Interesser. Jeg skal derfor heller ikke opholde mig længere ved den højtærede Handelsminister — af saglige Argumenter havde han, som bekendt, ingen.

Den højtærede Landbrugsminister forsikrede, at Regeringen var optaget af Færingernes Anliggender; der vilde saaledes komme Forslag om Laan til Tørrerier og, saa vidt jeg forstod, ogsaa noget andet. Om dette sagde den højtærede Minister, at det vidste Forslagsstillerne, og da de vidste dette, saa var det ogsaa af den Grund ejendommeligt, at vi vilde bringe dette Forslag frem nu og ikke vente de Dage, indtil Ministeriets Forslag maatte foreligge. Jeg havde ganske vist en Slags Viden, men mit Parti havde da allenfals ingen Viden i det Øjeblik, dette Forslag blev besluttet afgivet. Da den højtærede Minister selv fører denne Viden ind i Forhandlingerne, maa jeg vel have Lov at oplyse, at i Tirsdags blev Partiformændene Kl. 1 tilsagt til at møde Kl. 1½, og Kl. 1½ fik vi ganske rigtigt nogle Meddelelser om Regeringens Synspunkter angaaende de færøske Anliggender. Ved den Lejlighed fik vi ogsaa at vide, at Regeringen kunde tænke sig paa et Par Punkter at imødekomme Færingernes Ønsker. Det er, hvad jeg ved, og hvad jeg har vidst inden denne Forhandling i Dag; men det fik jeg at vide akkurat 1½ Time efter, at den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe havde besluttet at indbringe Forslaget, og Gruppen fik ingenting at vide derom før i Gaar.

Det er en højst ejendommelig Argumentation og en højst ejendommelig Forhandlingsform, den højtærede Landbrugsminister her mener at kunne anvende. Dette, at man hovedkulds sammenkalder 8 Mennesker og fortæller dem nogle svage Antydninger af Regeringens Planer, skulde altsaa være nok til at standse ethvert Initiativ hos Rigsdagens Partier. Maa jeg ikke bede mig fritaget for at skulle være afhængig af den Slags Ting. Hvis det er Meningen, at Partiformandsforsamlinger skal misbruges paa den Maade, maa vi saa ikke blive fri for at blive sammenkaldt til saadanne.

Men nu Sagen. Sagen har Hast, siger den højtærede Minister, det er rigtigt, det erkender han er rigtigt, for hvis der skal blive noget ud af den, skal det ske i Vinter. Ja, det er jo muligt, hvis man mener, at der virkelig kan blive noget ud af den i Vinter; jeg maa tilstaa, at saa sangvinsk har jeg ikke været at tro, at der kunde blive ret meget ud af den, selv naar dette Forslag blev vedtaget; jeg maa tilstaa, at mere end visse vidtgaende og betydningsfulde Forberedelser har jeg ganske vist ikke ventet. Men at vi tværtimod, som den højtærede Minister siger, ved at gaa frem paa denne Maade